

Amerikan Gazetelerinde Parlamenter Monarşi ve Osmanlı Devleti

The Constitutional Monarchy and Ottoman Empire in American Press

Ömer Oğuzhan DOSTİ*

Sorumlu yazar/Corresponding author:
Ömer Oğuzhan DOSTİ

Orcid : 0000-0002-6903-3279
e-posta : deathofarthas@hotmail.com

* Tarih Uzmanı

Başvuru tarihi/Submitted date:
18 Ağustos 2025
Revizyon talebi/Revision requested:
1 Eylül 2025
Son revizyon/Last revision received:
28 Eylül 2025
Kabul edildiği tarihi/Accepted date:
29 Eylül 2025

Atıf/Citation:
Dosti, Ömer Oğuzhan. "Amerikan Gazetelerinde Parlamenter Monarşi ve Osmanlı Devleti." *Journal of History and Strategy* 2 (Eylül 2025): 5-20.

Öz

20. yüzyılda Osmanlı Devleti'nin en büyük siyasi dönüşümlerinden birisi, 23 Temmuz 1908'de ilan edilen II. Meşrutiyet yönetimi olmuştur. II. Abdülhamit'in, İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin etkisiyle ilan ettiği bu siyasi değişim dönemeci, diğer Avrupalı devletler tarafından Osmanlı Devleti adına hem demokratik hem de anayasal güvence açısından iyi bir gelişme olarak değerlendirilmiştir. Amerikan gazetelerinde ise azınlıklara getirilen haklar çerçevesinde II. Meşrutiyet'in ilanı Osmanlı için bir kazanım olarak görülmüştür. Türk siyasi tarihinde de halkın siyasi partiler kurması için bir kilometre taşı olarak görülen bu gelişmeyi Amerikan kamuoyunda değerlendirmek ve Amerika Birleşik Devletleri'nin Osmanlı Devleti üzerindeki izlenimlerini, parlamenter monarşinin getirdiği yeniliklerin yabancı basında nasıl değerlendirildiğini anlamak adına bu çalışma kaleme alınmıştır.

Çalışmamız içerisinde bu büyük siyasi değişimin yabancı perspektifi ile değerlendirilmesi bakımından Amerikan gazetelerinde *Daily Herald News*, *Morning Star*, *Abidene Daily News* gibi birçok yabancı gazetenin gözünden açıklamalar ve konu manşetleri ile değerlendirmeler yapılmıştır. Çalışma, II. Meşrutiyet'in içerisinde yer alan İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin hem Amerikan kamuoyunda hem de Osmanlı Devleti'ndeki yankılarını aktarmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: II. Meşrutiyet, Amerikan Basını, II. Abdülhamit, İttihat ve Terakki Cemiyeti.

Abstract

One of the greatest transformations for the Ottoman Empire in the 20th century was the constitutional era declared on July 23, 1908. This constitutional era, proclaimed by Amerika Birleşik Devletleriulhamid II under the influence of the Committee of Union and Progress, was regarded by other European states as a positive development for the Ottoman Empire in terms of both democratic and constitutional guarantees. In the American public sphere, the proclamation of the Second Constitutional Era was seen as a gain for the Ottoman Empire within the framework of the rights granted to minorities. This development, which is seen as a milestone in Turkish political history in terms of the establishment of political parties by the people, was written to evaluate it in the American public opinion and to understand the US's impressions of the Ottoman Empire and how the innovations brought by the parliamentary monarchy were evaluated in the foreign press.

In our study, we evaluated this major political change from a foreign perspective by analyzing statements and headlines from many foreign newspapers, such as the Daily Herald News, Morning Star, and Abidene Daily News. The study aims to convey the repercussions of the Committee of Union and Progress, which was part of the Second Constitutional Era, both in the American public opinion and in the Ottoman Empire.

Keywords: *The Second Constitutional Era, American Press, II.Abdülhamit, The Party of Union and Progress.*

Giriş

1774'te toplanan Filedelfiya kongresi ile beraber Amerika Birleşik Devletleri, dünya siyasi tarihine adını atmıştır.¹ 1830 tarihinde Akdeniz'e ulaşan Amerika Birleşik Devletleri, Seyri-i Sefan antlaşmasını imzalayarak Osmanlı devleti ile ticari antlaşmalar vesilesi ile ilk diplomatik ilişkilerini başlatmıştır.² Birinci Dünya Savaşı'na kadar olan süreçte de Amerikan hükümetinin politikası, Anadolu'daki azınlıklar üzerinden statü kazanmak ve kapitülasyon almak için çeşitli girişimlerde bulunmak olmuştur.³

1908 Reval Görüşmeleri sonrasında Osmanlı Devleti'ne karşı başlayan İngiltere-Rus ittifakı, Jön Türkler' in Batılılaşma çabaları ve İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin Firzovik toplantısı, dönemin padişahı II. Abdülhamit'in Meşrutiyet'i ilan etmesine sebep olmuştur.⁴ Her ne kadar bu görüşme, Sultan II. Abdülhamit'in saltanatına bir tehdit olarak görülmüşse de Makedonya'da ki bu önemli siyasi devinim süreci, Osmanlı Devleti'nde hem halkın siyasi parti kurma sürecini başlatmış hem de Osmanlı Devleti'nde monarşinin gücünün mebusan meclisi tarafından daha büyük bir baskı ile zayıflamasına yol açmıştır.⁵

- 1 Ziya Akkaya, "Türkiye- Amerika Arasında ilk Muahede", *Siyasi İlimler Mecmuası*, C.XIX, S:219 (Haziran 1949), s.124-126.
- 2 Hamdi Atamer, "İlk Türk Amerikan Münasebetleri", BTDD, Ankara, S: 2, (1967), s.20
- 3 Orhan Köprülü, "Tarihte Türk Amerikan Münasebetleri", Belleten, C:LI, S:200, (Ağustos 1987), 200.
- 4 Dr. Ömer Lütfü Taşcıoğlu, "Amerika Birleşik Devletleri'nin Osmanlı Devleti'ndeki Faaliyetleri", *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, Yıl: 6, Sayı: 64, Ocak 2018., s.317-337
- 5 American Board Commisioners For Foreign Missions "Annual Report For Marsovan Station 1909 -1910", File. ABAAASR000308/19, Merzifon, 1910, s.2tions", Salt Research, Constantinople, File ABA001000842/6, Turkey, 1908.

1. II. Meşrutiyet'in İlanı Sürecinde Amerika Birleşik Devletleri'nin Tutumu

20. yüzyıla kadar askeri ve siyasi güç olma özelliğini, İngiltere ve Prusya gibi devletlerin ardından kazanmaya başlayacak olan Amerika Birleşik Devletleri'nin, Osmanlı Devleti ile olan siyasi ilişkilerinde II. Meşrutiyet'in yankıları hem Anadolu'daki Amerikan tüccarları hem de diğer azınlıklar tarafından iyi karşılanmıştır. Amerikan basını da bu siyasal değişimi değerlendirerek her aşamasında Amerika'nın Ortadoğu politikasında gücünü arttıracak bir basamak olarak görmesine sebep olmuştur.⁶ 1877-1878 Osmanlı Rus savaşı sonrasında Amerika Birleşik Devletleri için siyasal ve bürokratik ilişkiler Kanun-i Esasi ile biraz daha iyi bir hal almış, Amerikan kamuoyunda memnuniyet verici açıklamalarla birçok kez ifade edilmiştir. Bu konu çerçevesinde yapacağımız çalışmalarda asıl hedefimiz Amerikan gazetelerinden aktarımlar yaparak Türk Tarihi'nin en büyük siyasi gelişmelerinden biri olan II. Meşrutiyet hakkında yabancı gazeteler perspektifinden değerlendirmeler yapmaktır.⁷

24 Temmuz 1908'de II. Abdülhamit'in Kanun-i Esasi'yi yeniden ilan etmesinin Osmanlı Devleti ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ilişkinin gelişmesi açısından önemli bir adım olarak görüldüğü, dönemin Amerikan Elçisi John Lehman'ın kendi anılarında Kanunu-i Esasi'nin ilanını iki ülke arasındaki hukuki sorunların çözümünde bir basamak olarak gördüğünü ifade etmesinden de anlaşılmaktadır. Lehman'ın gönderdiği belgeler içerisinde Osmanlı padişahının yönetimi halk ile paylaşacağı, bu gelişmenin Amerika Birleşik Devletleri'nin Yakındoğu olarak adlandırdığı coğrafya içerisinde Amerikan vatandaşlarının hukuki ve ekonomik haklarına olumlu yansımalar getireceği gibi bildirimler yapması dikkati çekmiştir.⁸ 1908 yılı itibari ile Amerika Birleşik Devletleri hem Akdeniz'de bir siyasi güç hem de anayasal bir devlet olarak büyük Avrupa devletleri tarafından kabul görmeye başlamıştır. Amerika Birleşik Devletleri'nin II. Meşrutiyet'in ilanını memnuniyetle karşılamasının temel sebebi, Amerikan Board of Commisioners for Foreign Missions komisyonunun misyonerlik faaliyetlerini daha hukuki bir dayanakla yapmasını sağlaması olmuştur. Bu durum, II. Meşrutiyet'in Amerika Birleşik Devletleri için en önemli yansımalarından birisi haline gelmiştir.⁹

Kanunu-i Esasi'nin ilanı her ne kadar Amerikan kamuoyunda olumlu izlenimler yaratmışsa da 1908 yılı ve sonrasındaki Alman bürokrasinin Osmanlı içerisindeki Amerikan karşıtlığı bu sürecin çok yavaşlamasına sebep olmuştur. Jön Türkler ve ardılı olan İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin dinamik bir şekilde işleyen kamuoyu çalışmaları Amerikan basınından sürekli takip edilmiştir. Osmanlı Devleti'nin 1908 yılı içerisinde Amerikan elçiliğinin dostluk kurma çalışmalarına geç cevap vermesi ve daha önce bahsedilen Alman bürokrasisi baskısı, sürecin Amerika Birleşik Devletleri adına daha yavaş işlemesine sebebiyet vermiştir.¹⁰

6 Seçil Akgün, “Kendi Kaynaklarından Amerika’lı Misyonerlerin Türk Sosyal Yaşamına etkisi (1820-1914)”, “X.Türk Tarih Kongresine sunulan bildiriler, Sayı.5, 1994, s.891-892.

7 Akdes Nimet Kurat, “Türk Amerikan İlişkilerine Kısa Bir Bakış”, Ankara, Doğu Matbaası, 1959, s.7

8 William Hale, “Türk Dış Politikası 1774-2000”, Çev. Petek Demir, Mozaik Kitabevi, İstanbul, 2003, s.103

9 Çağrı Erhan, “Ottoman Official Attitudes Towards American Missionaries”, Dergipark, S. 30, 2000, 191-212

10 Faruk Sönmezoglu, “Türk Dış Politikası’nın Analizi”, İstanbul, Der Yayınları, 1994, s. 34

1909 yılı itibarı ile II. Meşrutiyet'in ilanı Amerikan gazetelerinde tam anlamıyla bir güven havası yaratmıştır.¹¹ Amerikan basınında ilk dikkat çeken nokta “*Türkiye'nin Geleceği*” manşeti ile yapılan haberler olmuştur. Örneğin, Amerikan Brooklyn Daily Eagle gazetesinde yazarlık yapan ve bir Jön Türk olan Halil Halit Bey'le yapılan görüşmelerde asıl dikkat çekici noktalardan birisi Amerikan gazetecilerinin Anayasal rejimin Osmanlı Devleti'nde özgür yaşamın yeni bir teyidi olarak gördüklerini ifade etmeleri olmuştur. İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin yapıcı ve üretici siyasi tavrı toplumda yeni bir dönemi başlatmış olsa da, ardılları olan politik grupların meşrutiyetin getirdiği demokratik güvenceleri sürdürüp sürdüremeyeceğine dair açılımlar Amerikan kamuoyunda doğal bir şüphe yaratmıştır.¹² Bu anlatımlarda yine dikkat çekici bir nokta ekonomik ilişkiler üzerinden bahsedilerek, İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin açılımlarından, Amerika Birleşik Devletleri'nin Akdeniz'deki ekonomik çıkarlarının daha sağlam bir zemin oturacağı bilgileri paylaşılmıştır.

2. Amerikan Gazetelerinde II. Meşrutiyet'e Dair İlk izlenimler

Amerikalı gazetecilerinin, 1908 tarihinde görevli sadrazam Hilmi Paşa'nın ifadelerine dayandırdıkları haberlerde Ermeniler gibi birçok millet üzerinde İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin aşırı milliyetçi bir tutum sergilemediği ifade etmişlerdir. Amerika Birleşik Devletleri, Ermeniler konusunda II. Meşrutiyet'in doğu vilayetlerinde takınacağı tavrın nasıl olacağına dikkat çekmiş, Meşrutiyetin doğu vilayetlerinde özgürlükleri daha da genişletebileceğine ihtimal vermiştir. Bahsedilmesi gereken noktalardan bir diğeri de dönemin Amerikan demiryolu projesi olan Chester Projesi'nin Osmanlı Devleti tarafından kabul görmesi için Amerika Birleşik Devletleri'nin birtakım tavizler vereceği de kamuoyunda paylaşılmıştır.¹³

Osmanlı Devleti'nin Washington elçisi Ahmed Rüstem Bey Türk-Amerikan ilişkilerinin her ne kadar gerilemekte olduğunu değerlendirse de II. Meşrutiyet'in ilanının Amerikan kamuoyunda olumlu bir izlenim yarattığı görülmektedir. Buradan anlaşılabileceği üzere II. Meşrutiyet'in ilanı, Birinci Dünya Savaşı'na giden süreçte istifade edilmesi gereken siyasi bir fırsat olarak görülmüştür.¹⁴

II. Meşrutiyet'in ilanı Amerika Birleşik Devletleri'nin Akdeniz, İzmir ve Doğu Anadolu'daki varlığına çeşitli katkılar sağlamıştır. Diğer taraftan, azınlıklara verilen seçme hakkıyla birlikte Anadolu'daki misyonerlik faaliyetlerini çok daha rahat bir biçimde sürdürme imkanına kavuşmuştur. Amerikan basınında İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin önde gelen liderlerinden biri olan Reşit Paşa ve destekçilerinin Amerikan hükümeti tarafından reformistler olarak adlandırıldığı da görülmektedir. Yine bu süreçte Deseret News gazetesinde çıkan haberlerde, Osmanlı Devleti'nin imparatorluk

11 Bilal Şimşir, “*Türk – Amerikan İlişkilerinin Yeniden Kurulması ve Ahmet Muhtar Bey'in Washington Büyükelçiliği*”, Türk Tarih Kurumu, C.141, 1977, s.162

12 Brooklyn Daily Eagle, “*Future of Turkey*”, 30 Mayıs 1909, s.4

13 Nuri Bilge Criss, Selçuk Esenbel, “*American – Turkish Encounters, Politics And Culture 1830-1989*”, Cambridge Scholars Publishing, New Castle, 2014, s. 84.

14 Ayrıntılı bilgi için bkz., Criss ve Esenbel, “*American – Turkish Encounters*”, s. 84

toprakları içerisinde birçok azınlığı birleştirerek tek bir amaç doğrultusunda hareket etmek istediği, 1876'da açılan parlamentonun artık Hristiyan ve Müslümanları ortak bir noktada buluşturmak niyetinde olduğuna dair ifadeler kullanılmıştır.

Altoona Tribune adlı gazetede ise “*Avrupa'daki Türkler*” manşetiyle Meşrutiyet ve Osmanlı Devleti karşıtlığı içeren köşe yazılarına yer verilmiştir.¹⁵ Türk karşıtlığının yoğun olarak işlendiği bu gazetede Asyalı bir modele ve karaktere sahip olan Osmanlı Devleti'nin bu siyasi süreçte, İstanbul'daki Hristiyanlar tarafından dahi hoş karşılanmayacağı ve dostane olarak görülmeceğine dair ifadeler dikkat çekmiştir.¹⁶

New York'ta çıkan Buffalo Courier gazetesinde ise İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin II. Abdülhamit'i tahttan indirmeye hazır oldukları ifade edilmiştir. Çalışma içerisinde dikkat çeken bu manşetin ileri tarihlerinde, Balkan Savaşları sonrasında 1913'de Bab-ı Ali baskınının gerçekleşmesiyle ön görülerin doğruluğu ortaya çıkmıştır. Baalbek'te bulunan Murat Paşa'nın Sultanı tahttan indirmek için İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne Amerikan para birimi ile tam 20.000.000 dolarlık bir yardıma hazırlandığı, 5.000 kadar Suriyeli ile Osmanlı Devleti'ne karşı bir isyan hareketine girişmek üzere olduğu bilgileri Amerika Birleşik Devletleri'nde yankı bulmuştur.¹⁷

Suriye'de toplanan bu 5.000 kişilik grubun İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne Sultana karşı başlattıkları siyasi mücadelede destek olacağının da bildirilmesi, Amerikan kamuoyundaki meşrutiyet taraftarlarının Türk karşıtı olanlara nazaran daha geniş bir kesimde yer aldığını göstermiştir. Anayasal monarşinin Suriye'deki Osmanlı yönetimine büyük destekler sağlayacağı, kadınlara eğitim imkânı verilmesi, zorunlu ilköğretim ve eyaletten bir temsilcinin ikinci kez kurulacak olan Mebusan Meclisi'nde yer alacak olması Amerikan kamuoyunun bu süreci bir modern açılım olarak görmesini sağlamıştır. Osmanlı Devleti içerisindeki Alman komutanlarla yapılan görüşmelere yer veren birtakım Amerikan gazetelerinin içerikleri de II. Meşrutiyet hakkında dikkat çeken paylaşımlardan birisi olmuştur. Leopold Von Der Goltz'un Amerikan kamuoyunda Meşrutiyet'in ilanı sonrasında ordunun büyük bir siyasi-askeri tatminsizlikler içerisinde kalacağı ve casuslarla, itirafçılarla uğraşılırken sonunda büyük bir kırılma noktası yaşayacağı ifadeleri aktarılmıştır.¹⁸

Bu aktarımlar çerçevesinde Milliyetçilik fikirlerinin de İstanbul'da gittikçe yaygınlaşmakta olduğu, yeni bir Osmanlı-Rus gerginleşmesinin II. Meşrutiyet yönetimine ve Mebusan Meclisi'ne zarar verebileceği fikirleri öne çıkmıştır. II. Meşrutiyet, Rusya'nın Akdeniz'e inme mücadelesi bağlamında, Amerikan gazeteleri yayın organları tarafından II. Abdülhamit'in Avrupalı devletlerin desteğini alma konusunda bir çıkışı olarak değerlendirilmiştir. Bu konudaki manşetleriyle özellikle Chicago Tribune basınının aktarımları dikkati çekmiştir.¹⁹

15 İsmigül Çankaya, “Millî Mücadele Döneminde Türk – Amerikan İlişkileri”, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, (Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2002), s.162

16 *Altoona Tribune*, 17 Ekim 1908, 8.

17 *Buffalo Courier*, 9 Eylül 1908, 1.

18 *Chicago Tribune*, 6 Eylül 1908, 6.2

19 Baskın Oran, “*Türk Dış Politikası*”, C: I, 8.bsk., İstanbul, İletişim Yayınları, 2003, s.399

II. Meşrutiyet ile ilgili bir başka yayın organı olarak Chicago Tribüne gazetesinin aktarımları olmuştur.²⁰ II. Abdülhamit'in eski anayasayı yeniden düzenleyeceği, 30 yıllık sansür dönemi içerisinde mebusan meclisinin böyle bir anayasayı sultanın gerçekten düzenlemek istemediği fikirleri paylaşılmıştır. Yani anayasa ile ilgili bu süreç İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin bir zorlaması olarak dikte edilmiştir. 1908'e kadar olan monarşi düzeninde anayasal düzenin değerini Bâb-ı Âli'nin anlamaya başladığı, Türklerin parlamenter monarşinin demokrasiye olan katkısını 93 Harbi döneminde daha iyi kavradığı gibi fikirler Amerikan gazetelerinde yer almıştır.²¹ Yeni bir anayasal düzenlemenin içerisinde Amerikan kamuoyunda yine en dikkat çekici paylaşımlardan birisi de kadınların da bu siyasi yapılanmada yer alması gerektiği üzerindeki aktarımlar olmuştur.

Parlamenter sistemin Sultan'a yaratacağı zorluklar açıkça görülse de, Osmanlı hükümetinin Mebusan Meclisi için istediği kadroyu oluştururken ve bu kadronun demokratik yapısını kurarken karşılaşıcağı zorluklar da zaman zaman Amerikan kamuoyunda tartışılan konular arasındaydı.²² Bunun en açık örneklerinden biri olarak, Deseret News gazetesinin, Türkler'in ikinci kez parlamenter sistemi kursalar bile toplumdaki dini yapının buna engel olacağını, dolayısıyla tam anlamıyla bir demokratik sistemin yerleşmeyeceğini ileri sürmesi olmuştur. Bu durumun nedeni olarak da eski Türk siyaset karakterinin tek kişiye dayalı fanatik bir rejim olması gösterilmiştir. Amerikan kamuoyu bu sebeple Deseret News gazetesindeki ifadelerden daha çok oryantal bir tutum sergilemekten dışarı çıkamamıştır.²³

Azınlıkların bu sürece dair Amerikan gazetelerinde paylaşımları da büyük bir siyasi özgürlük beklentisi olmayan karakterde olmuştur. Amerikan Deseret News gazetesinin bir Ermeni muhabiri ile yaptığı incelemelerde Bâb-ı Âli'de hala hafiye, casus ve mutlakiyet destekçilerinin çoğunlukta olduğu bu sebeple de Meşrutiyet'e yeniden geçiş konusunda yapılan oylamaların hiçbir azınlık tarafından büyük bir değişim getirmeyeceği fikirlerinin paylaşılması dikkati çekmiştir.

Meşrutiyet rejimine geçilip geçilmemesi konusunda İstanbul'da sandık oylamalarında paylaşımlar yapılmış, Amerika Birleşik Devletleri'nde bu oylama eski Bizans şehrinde Bâb-ı Âli'nin yaptığı bir siyasi dönüşüm olarak ifade edilmiştir. 27 Aralık tarihinden itibaren oylamaya giden halkın 50.000 Türk başta olmak üzere birçok azınlık grubunun Pera'ya sandık başına giderken Yunanlar tarafından boykot edildikleri gibi gazete haberlerinin paylaşımı dikkat çekmiştir. Bu boykot, Yunanların baskısı ve boykotun gelişim süreci Amerikan kamuoyunda hiçbir şekilde tepki almamıştır.

Oylama Amerikan basınında bir bakıma İttihat Terakki Cemiyeti ile Yunanlar arasındaki bir siyasi çalkantı olarak görülmüştür. II. Meşrutiyet'in ilanının getirdiği mebusan meclisi için gerçekleştirilen oylama süreci de Amerikan kamuoyunda günü gününe anlatılmış, oylamalarda Türk'ler ve azınlıklar arasında siyasi çalkantıların yaşanabileceği belirtilmiştir.

²⁰ Bkz., a.g.g.

²¹ Chicago Tribune, 1 Mart 1908, 20.

²² Doç. Dr. Şişman, Adnan, *Osmanlı Devleti'nde XX. Yü. Başlarında Amerikan Kültürel ve Sosyal Müesseseleri*, Âlem Basın Yay., Balıkesir, 1994.

²³ *Deseret Evening News*, 26 Aralık 1908, 4.

26 ve 27 Aralık tarihlerinde yapılan siyasi seçimler hakkında da paylaşımların yapıldığı görülmüştür. Bunun en ilgi çekici örneklerinden birisi olarak Hz. Muhammed gibi giyinmiş ve bir deve üzerine çıkarılmış çocuğun arkasından gelen Osmanlı bandosuyla beraber halka seçim güzergahlarında çiçekler dağıtılmış, “*Çok Yaşa Özgürlük*” sloganları altında Türk’ler ve Azınlık grupları bir kez daha seçime katılmışlardır. II. Meşrutiyet’in ilanında Yunanların bir kısmı yapılan seçimleri ve oylamaları açık bir şekilde eleştirmekten de geri durmamışlardır.²⁴ Bu eleştiri aşaması daha sonraki safhalarda Yunanlıların Türk seçim bürolarını ele geçirmeleri noktasına kadar gelecek ve Amerikan kamuoyunda bu durum “*Yeniden yapılan seçimlerin Yunanların sahip oldukları azınlık haklarını kaybedecekleri endişesiyle yapılan bir hamle*” olarak Amerikan gazetelerinde belirtilmiştir.²⁵ Yunan komitelerinin genel endişesi, oy verme süreci esnasında her şehirde en az iki Yunan adayın vekil olarak kabul ettirilmesi idi. Bu nedenle komiteler, vekillerin Mebusan Meclisi’ne tekrar girmesini sağlamak amacıyla baskı kurma fıkriyle hareket etmişlerdir. Amerikan kamuoyunda Türklerin azınlıklar üzerine bu yeni siyasi hamlesi olarak değerlendirilen II. Meşrutiyet’in diğer azınlıklar üzerinde cömertçe uygulanmak istenen bir sistem olarak değerlendirilmiştir.²⁶

3. Amerikan Elçisi John Lehman’ın II. Meşrutiyet ile ilgili Gözlemleri

Amerikan elçisi John Lehman’a göre II. Meşrutiyet’in ilanı Türkler açısından bir dönüm noktası olmuştur. Amerikan elçiliği raporlarında 1908’de gerçekleşen ikinci mebusan meclisi seçiminin Türklerin siyasi tarihi için büyük bir rol oynadığı, Bâb-ı Âli’nin Sultanın elindeki otokratik ve keyfi yönetimi artık bitirdiğini aktarması dikkati çekmiştir. Anayasal Monarşinin kalıcı bir şekilde yer aldığını ifade eden Lehman, Osmanlı Devleti’nin yaşadığı politik çalkantıların bu siyasi adımla durdurabileceği hakkında birtakım ifadeler de kullanmıştır. Yeni anayasa ile Türklerin medeni hayata çok daha hızlı bir şekilde ayak uydurabileceğinin de belirterek düşüncelerini ifade etmiştir. Lehman bu görüşlerini Japonya ile Türkiye’yi kısa bir süre içerisinde çağdaş uygarlık seviyesine gelebilecek kadar güçlü iki ülke olarak yorumlamasıyla devam etmiştir.²⁷

Her ne kadar II. Meşrutiyet, Osmanlı Devleti içerisinde Yunanların kazanılmış ticari ve siyasi ayrıcalıklarının bir kaybı olarak görülse de Amerikan hükümeti bu durumu, kendi vatandaşlarının ve diğer azınlıkların haklarını daha iyi koruma fırsatı olarak algılayarak, Osmanlı Devleti’nin medeni devletler içinde atması gereken bir siyasi hamle olarak değerlendirmiştir. Fakat Amerikan elçisi John Lehman yine kendi anılarında bu siyasi süreci, Osmanlı Devleti’nin ileride çökmesini engellemek amacıyla yapılan bir girişim olarak karşılaştırma yapmasıyla sürmüş ve Lehman, kendi adına bu siyasi değişimden her ne kadar umutlu olsa dahi yine de büyük bir beklenti içerisine girmediklerini hatta bazı ifadelerinde bu umutlarının hayal kırıklığına yol açtığını ifade

²⁴ *Chicago Tribune*, 27 Aralık 1909, 10.

²⁵ A.g.g, s.1

²⁶ *El Paso Herald*, 16 Aralık 1908, 2.

²⁷ Hakkı Yapıcı, “*A Glance At The Ottoman-American Relations In Pre And Post-Constitutional Period*”, Gümüşhane Üniversitesi, S.2, No.0, 2014, s.188

etmiştir.²⁸ Bürokrasinin özgürleşmesi olarak görülen bu anayasa değişikliği ile despotik rejimlerine karşı Amerikan kamuoyunda yine Sultanın yönetimine kalacak bir meşrutiyet karakteri öne çıkmıştır.²⁹

Her ne kadar Amerika Birleşik Devletleri'nde bu durum, Sultan'ın rejim hareketi olarak görülen bir siyasi özgürleşme dönemi şeklinde ifade edilmişse de Amerikan hükümetinin II. Meşrutiyet sonrasında Bâb-ı Âli ile daha yakın siyasi temaslar kurabileceği fikri yaygınlık kazanmıştır. Yine bu ifadelerden yola çıkarak bir siyasi karşılaştırma yapılmış, Rusya ile Osmanlı Devleti arasındaki siyasi rejimlerin bir çıkarımı kamuoyuna sunulmuştur. Burada özellikle Chicago Tribune gazetesinin İngiliz bir şair olan Swinburne'un Rusya'yı tanımlamak için "*Suikastla sağlamlaştırılan bir despotluk*" ifadesini kullandığı manşetinde, Rus yönetimine karşı II. Abdülhamit'in halkına basın ve eğitimde tekrar özgürlük sağladığı, eşit vergi almak, yargı hükümlerini değiştirmemek ve kendisinin yanında yardımcı bir senato kurmak gibi büyük değişimlere başvurduğu izlenimleri verilmiştir. Fakat bu sözlerin Rusya ile muharebeden sonra Mithat Paşa ile beraber gerçekleştirilse dahi yarıda kaldığı, Sultan II. Amerika Birleşik II. Abdülhamit'in bu süreçte Rusya'ya karşı ülke içindeki siyasi krizi yine kendisinin yarattığı ifade edilmiştir. Her ne kadar bir despot rejim olarak görülse bile Rusya'nın artık Osmanlı'ya nazaran daha Avrupalı bir devlet olduğu çıkarımı yapılmıştır.³⁰ Sultanın Birinci Parlamenter Monarşi deneyimi sonrasında Yıldız Sarayı'nın tam anlamıyla bir casus ve gardiyanlık yuvası olduğu izlenimleri paylaşılmıştır.

Lehman da ifadelerinde her ne kadar meşrutiyetin olumlu izleri görülse de ekonomik haklar ve azınlıklar üzerinden değerlendirmesinin genel çıkarımı yapıldığında, II. Meşrutiyet deneyiminin Osmanlı Devleti için herhangi bir değişime neden olmadığı iddiaları ön plana çıkmıştır. Bu açıklamalar dışında Alman bürokrasisinin II. Meşrutiyet'in ilanı sürecinde Bâb-ı Âli'deki etkisinden bahsedilmiştir.³¹ Amerikan hükümetinin genel endişelerinden birisi de yine bu bahsedilen Alman-Osmanlı Devleti'nin politik yakınlaşması olmuştur. Bu endişenin bir yansıması olarak, 3 Mayıs 1912 mesajlarında Amerika Birleşik Devletleri 10. Başkanı olan Howard Taft'ın açık kapı diplomasisi izlemesine ve Amerikan hükümetinin stratejik çıkarları gereği sivil savaş sonrasında Osmanlı Devleti'ne karşı politikadan ziyade silah satışı yaparak ticari genişlemeler izlemesi, Amerika Birleşik Devletleri'nin Alman endişesini açıklamaktadır.³²

Tarihler ilerlediğinde, Amerikan başkanı Howard Taft'ın II. Meşrutiyet sürecinde Amerikan ticari dinamizmini göstermek ve kapitülasyonlardan faydalanmak suretiyle girişimler yapması dikkat çekmiştir.³³ Amerika Birleşik Devletleri, II. Meşrutiyet sürecinde Akdeniz'e yönelik ekonomi politikasında Osmanlı Devleti'ne yatırım yapmayı öngören bir siyaset izlemiş ve II. Meşrutiyet'in azınlıklara verdiği ticari hakları

28 Prof. Dr. Akdes Nimet Kurat, "Türk – Amerikan Münasebetlerine Kısa Bir Bakış", Doğuş L.t.d Şirketi Matbaası, Ankara, 1959, s.37

29 *Chicago Tribune*, 19 Aralık 1908

30 *Chicago Tribune*, 2 Ağustos 1908, 10.

31 A.g.g, s.1

32 B.O.A., "Uzun Enfield Marka Tüfeklerin Siparişlerinin verileceğine dair Hariciyenin Telgrafı", 135/58, HR. SFR.3, 1868.

33 Prof. Dr. Türkkaya Ataöv, "*Amerikan Emperyalizmi Doğuşu ve Gelişimi*", İleri Yay., İstanbul, 2008, 20-23.

Amerikan kamuoyunda mülki hakların korunması için bir fırsat olarak değerlendirmesi de dikkati çeken bir başka nokta olmuştur. Bu sebeple bir başka açılım da Chester Projesi olmuş ve Osmanlı Devleti'nin, Amerikan kamuoyunda büyümekte olan bir devlet olarak algılanmasına etki etmiştir. Osmanlı Devleti'nin Amerikan yatırımları ile ve anayasal sürecin tekrar devreye girmesi ile beraber Amerikan vatandaşlarının haklarının korunmaya alınacağı fikirleri yer almıştır. Bu beklentiler içerisinde Amerika Birleşik Devletleri, Osmanlı Devleti'ndeki demiryollarından yabancı tütün şirketlerinin haklarının genişletilmesini fırsat bilerek tütün komisyonu kurma girişimlerini başlatmıştır.³⁴

II. Meşrutiyet ilanı sonrasında Amerikan Başkanı Howard Taft tarafından Sultan II. Abdülhamit'e yazılan Osmanlı Devleti ve Amerika Birleşik Devletleri arasındaki siyasi bağların güçlenmesini vurgulayan telgrafların kaydından anlaşıldığı üzere Amerika Birleşik Devletleri, Osmanlı Devleti içerisindeki yatırım ve siyasi girişimlerinin kıvılcımını Anayasal monarşinin ilanı ile beraber daha da hızlandırmıştır.³⁵

II. Meşrutiyet'in ilanı ile beraber Amerika Birleşik Devletleri'nin bu tarihlerde Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan Ermeni ve Amerikan vatandaşlarının elde ettiği kazanımlar ile ilgili bilgi almak ve aynı zamanda diplomatik girişimler yapmak amacıyla skorpion adı ile gelen bir vapurun ziyareti hakkında paylaşımlar yapıldığı görülmüştür.³⁶ Ziyaretin II. Meşrutiyet'e denk gelmesi Amerika Birleşik Devletleri'nin hem Genç Türkler ile irtibatlarını geliştirmek hem de askeri bürokratik alanda önemli makamlarda bulunan Osmanlı zabıtları ile görüşmek için bir zaman yaratması dikkat çekmiştir.³⁷ 1909 tarihlerinde Amerika Birleşik Devletleri başkanlığını yapan Howard Taft'ın Meşrutiyet'in yeniden ilanı vesilesiyle Sultan II. Amerika Birleşik II. Abdülhamit'e gönderdiği dostluk mesajları da dikkate alınırsa Amerika Birleşik Devletleri bu dönem içerisindeki bürokratik nüfuzunu oldukça arttırmaya çalışmıştır denilebilir.³⁸

Amerika Birleşik Devletleri'nin II. Meşrutiyet'in ardından Osmanlı Devleti ile ilişkilerini geliştirmek istenmesinin bir başka amacı da Orta Doğu'da stratejik bir köprü görevi gören Osmanlı Devleti'nin konumu açısından Asya ülkelerine olan yakınlığıdır. Yani Amerika Birleşik Devletleri, bu konumu hem misyonerlik faaliyetleri hem de Meşrutiyet'in ilan edilmesi gibi süreçlerde siyasi çıkarları için kullanmak istemiştir. Bu dönemde Akdeniz üzerinde İngiltere ve Rusya gibi büyük devletlerin de sömürge savaşları içerisinde olması ve bu sömürgeler üzerinden gizli anlaşmaların yapılması dikkate alınırsa Amerika Birleşik Devletleri'nin Meşrutiyet dönemi içerisindeki ılımlı yaklaşımları konu içerisinde daha anlaşılır hale gelmektedir.³⁹

34 Indiana Polis Star, 28 Kasım 1908

35 B. O. A., "Amerika'lı Hariciye Nazırının, Amerika'nın kötü günlerinde padişahın gösterdiği samimiyetten dolayı hükümet ve ahalinin minnettarlığını sunmak için görevlendirildiği" Y.PRK.HR., 36/103.

36 B.O.A., "İzmir Limanı'na gelen Amerika Sefareti maiyetine memur İskorbi adlı vapur hakkında malumat verilmesi", DH.EUM.THR, 20/57.

37 The Province, 1 Mayıs 1909.

38 B.O.A., "Amerikalı Hariciye Nazırının, Amerika'nın kötü günlerinde padişahın gösterdiği samimiyetten dolayı hükümet ve ahalinin minnettarlığını sunmak için görevlendirildiği", Y.PRK.HR., 36/103, Bu konuda bahsedilen kötü günler Amerika – İngiltere arasındaki bağımsızlık savaşları kastedilmektedir.

39 Abdullah İslamoğlu, "İkinci Meşrutiyet Döneminde Siyasal Muhalefet", Gök kubbe yay., 2018, s. 27

Meşrutiyet'in Amerikan kamuoyundaki yansımalarından dikkat çeken bir başka açılımı ise İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin bir askeri devrim süreci gibi görülmesidir. Lincoln Star gibi bazı Amerikan basın organlarında, II. Meşrutiyet'in Genç Türkler'in düzeni sağlamak için gerçekleştirdiği askeri hamleler olarak algılandığı ve Osmanlı ordusunun sarayın siyasi istikrarını ele geçirmede önemli bir başarı elde ettiği şeklinde değerlendirildiği dikkat çekmiştir.

Amerikan kamuoyunda Sultan II. Amerika Birleşik Devletleri II. Abdülhamit ile ilgili bir başka içeriğin de meşrutiyet sonrasında Osmanlı ordusunda yapılan askeri reformları değerlendirmesi dikkati çekmiştir. Amerikan Board of Commissioners for Foreign Missions'ın II. Meşrutiyet'e ilişkin değerlendirmelerine bakıldığında, Batı Anadolu'da giderek artan Amerikan misyonerlik faaliyetlerinin, II. Meşrutiyet'in Anadolu'da bu faaliyetlere sağladığı özgürlük ortamıyla daha da güçlendiği görülmüştür.⁴⁰ 1908 II. Meşrutiyet değişimi, Amerika Birleşik Devletleri'nin Batı Anadolu Misyonerlik faaliyetleri için bir bakıma çok daha geniş bir alan yaratmıştır. Anadolu'da yaşayan Türklerin ise Amerikan misyonerlerinin varlığından haberdar oldukları fakat gelen misyonerleri zayıf, fanatik ve zararsız din adamları olarak değerlendirdikleri gibi anlaşılmaktadır.⁴¹

Gazete taramaları dışında dikkat çeken bir başka nokta, Amerikan kamuoyunda Osmanlı Devleti'nin 20.yy'ın siyasi çalkantıları içerisinde, milliyetçilik isyanları uğraşan, Balkanlarda ve Afrika'da birçok toprağını kaybetmiş bir devlet görüntüsü yerine hala 50.000.000'lük bir nüfusa sahip Rusya ve Yunanistan'a karşı ayakta durmaya çalışan bir siyasi imaj çizilmesi olmuştur.⁴² Amerika Birleşik Devletleri, her ne kadar bu yüzyıl içerisinde birçok siyasi ve askeri darbe olsa da Ortadoğu'da hala stratejik bir önem taşıyan Osmanlı Devleti'nin hanedan tarihini gazetelere alıp Amerikan vatandaşlarıyla paylaşacak kadar ilgilenmiştir.⁴³ Kartaca, Sicilya, İskenderiye, Kudüs, İzmir, Bursa, Atina, Hırvatistan, Kahire, Mekke, Medine'ye kadar uzanan büyük imparatorluğun jeopolitik konumu Amerika Birleşik Devletleri için Avrupa'ya karşı yeni bir ekonomik alternatif doğurmuş ve Uzak Doğu'da Japonya ile ticari anlaşması sonrasında Amerika Birleşik Devletleri bu kez ilgisini II. Meşrutiyet sonrasında Osmanlı Devleti'ne yönlendirmiş ve sonuç olarak Birinci Dünya Savaşı'na kadar Osmanlı Devleti ile olan siyasi ve ekonomik ilişkilerinin sağlam bir temele oturtmayı başarmıştır.⁴⁴

40 Seçil Akkgün, "Kendi Kaynaklarından Amerikalı Misyonerlerin Türk Sosyal Yaşamına etkisi (1820-1914)", *"X.Türk Tarih Kongresine sunulan bildiriler"*, S.5, 1994.

41 United Church Of Christ American Research Institute In Turkey, "Summary about annual meeting in 1908, The Relationship to the America, Greek and Georgian church and some future actions", Salt Research , Constantinople, File ABA001000842/6, Turkey, 1908.

42 The Province, 1 Mayıs 1909,

43 Bora Tanıl, "*Türkiye'de Siyasal İdeolojilerde AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ/ Amerika İmgesi: Amerika:"En Batı ve "Başka" Batı"*, Modernleşme ve Batıcılık, C:3, İstanbul, İletişim Yayınları, 2002, s.147-169.

44 *Calgary Herald*, 30 Eylül 1911

Sonuç

Genel itibari ile bir değerlendirme yapıldığında, II. Meşrutiyet'in ilanı, Amerika Birleşik Devletleri'nde Jön Türker'in Sultan II. Amerika Birleşik Devletleri II.Abdülhamit'e karşı başlattığı bir siyasi ayaklanma olarak görülürken, daha sonraki dönemlerde Amerikan kamuoyu bunun sistemli ve tüm Osmanlı İmparatorluğu'nda yönetici değişikliğine kadar varacak bir devrimsel süreç olarak görmüş ve bu konuyu hem dünya siyasetinde hem de Osmanlı Devleti'nde yakın takibe almıştır.⁴⁵ Osmanlı Devleti'nde Sultan II. Amerika Birleşik Devletleri II.Abdülhamit'in Balkan Savaşları sonrasında tahttan indirilmesine kadar yol açan Jön Türk ve ardılları olan İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin siyasi hamlesi Amerikan kamuoyunda Enver Paşa, Talat ve Cemal Paşa'nın bir üçlü ittifakla Bâb-ı Âli darbesi ile yönetimi ele geçirmeleri, Amerika Birleşik Devletleri'nin kendi siyasi hedeflerine ulaşması konusunda var olan girişimlerini yarıda bırakmış ve Amerika Birleşik Devletleri, Almanya ile Osmanlı Devlet bürokrasisi içerisindeki siyasi ve ekonomik yarışmasını kaybetmesine sebep olmuştur.⁴⁶

Fakat bu söz gelimi siyasi çıkar faaliyetlerinde yine de geri durmamış Doğu Anadolu üzerindeki azınlıklar üzerinden yine de hem Amerikan komisyonları hem de misyoner faaliyetleri ile devam ettirmeyi başarmıştır.⁴⁷ Osmanlı Devleti'nin 20.yy.'daki siyasi durumunu ise kamuoyundaki ifadelerle göre bir sonuca bağlamak ve açıklamak gerekirse Osmanlı Devleti'nin II. Meşrutiyet sonrası yenilgiler içerisinde devrim hamlesi ile ayakta kalmaya çalışan bir imparatorluk görüntüsü çizilen fakat bu imparatorluk üzerinde İngiltere ve Fransa'nın emperyalist faaliyetleri arasında yine bayrak yarışına girebilen fırsatları her anlamıyla değerlendiren bir devlet modeli görüntüsü olmuştur.⁴⁸

45 Paul Kennedy, “*Büyük Güçlerin Yükseliş ve Çöküşleri 1500'den 2000'e Ekonomik Değişme ve Askeri Çatışmalar*”, Ankara, 1996, 283.

46 Prof. Dr. Armaoğlu, Fahir, “*Türk – Amerikan İlişkileri 1919-1997*”, Kronik Kitabevi, İstanbul, 2017, s.14

47 Gülbadi Alan, *Osmanlı İmparatorluğunda Amerikan Protestan Okulları*, Türk Tarih Kurumu, Ankara, 2015, 16.

48 Devrim Ümit, “The American Protestant Missionary Network in Ottoman Turkey, 1876-1914”, *International Journal of Humanities and Social Sciences*, S.4, C.6, 2014, s.16-51

KAYNAKÇA

1. Arşiv Kaynakları

American Board of Commissioners for Foreign Missions

Devlet Arşivleri Başkanlığı Osmanlı Arşivi

2. Araştırma Eserler

Alan, Gül Badi, “Osmanlı İmparatorluğunda Amerikan Protestan Okulları”, Türk Tarih Kurumu, Ankara, 2015.

Armaoğlu, Fahir, “Türk – Amerikan İlişkileri 1919-1997”, Kronik Kitabevi, İstanbul, 2017.

Ataöv, Türkkaya, “Amerikan Emperyalizmi Doğuşu ve Gelişimi”, İleri Yay., İstanbul, 2008.

Criss, Nur Bilge, Selçuk Esenbel, “American – Turkish Encounters, Politics And Culture 1830-1989”, Cambridge Scholars Publishing, New Castle, 2014.

Çankaya, İsmigül, “Millî Mücadele Döneminde Türk – Amerikan İlişkileri”, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 2002.

Gül, Muammer, “Turkish- American Relations From The Perspective Of Local History: Literature Of Harput”, Cambridge Scholars Publishing, London, 2011.

Hakkı Yapıcı, “A Glance At The Ottoman-American Relations In Pre And Post-Constitutional Period”, Gümüşhane Üniversitesi, Sayı. 2, No.0, 2014.

Hale, William, “Türk Dış Politikası 1774-2000”, Çev. Petek Demir, Mozaik Kitabevi, İstanbul, 2003.

İslamoğlu, Abdullah, “İkinci Meşrutiyet Döneminde Siyasal Muhalefet”, Gökkuş yay., 2018.

Kennedy, Paul, “Büyük Güçlerin Yükseliş ve Çöküşleri 1500’den 2000’e Ekonomik Değişme ve Askeri Çatışmalar”, Ankara, 1996.

- Kurat, Akdes, Nimet, “Türk – Amerikan Münasebetlerine Kısa Bir Bakış”, Doğuş L.t.d Şirketi Matbaası, Ankara, 1959.
- Oran, Baskın, “*Türk Dış Politikası*”, C: I, 8.bsk., İstanbul, İletişim Yayınları, 2003.
- Sönmezoğlu, Faruk, “Türk Dış Politikasının Analizi”, İstanbul, Der Yayınları, 1994.
- Şişman, Adnan, “Osmanlı Devleti’nde XX. yy. Başlarında Amerikan Kültürel ve Sosyal Müesseseleri”, Âlem Basın-Yayın, Balıkesir, 1994.

3. Süreli Yayınlar

Altona Tribune
Brooklyn Daily Eagle
Bufalo Courier
Calgary Herald
Chicago Tribune
Deseret Evening News
El Paso Herald
The Indiana Polis Star

4. Makaleler

- Yaşamına Etkisi (1820-1914)”, *X. Türk Tarih Kongresine Sunulan Bildiriler* 5 (1994): 2121-2145.
- Akkaya, Ziya, “Türkiye- Amerika Arasında İlk Muahede”, *Siyasi İlimler Mecmuası* 19, 219 (Haziran 1949): 124- 126.
- Devrim Ümit, “The American Protestant Missionary Network in Ottoman Turkey, 1876-1914”, *International Journal of Humanities and Social Science*, Vol.4, No.6(1), (April 2014): 16-51.
- Taşcıoğlu, Ömer Lütfü, “Amerika Birleşik Devletleri’nin Osmanlı Devleti’ndeki Faaliyetleri”, *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi* sayı:6, 64 (Ocak 2018): 317-337.

5. Dergiler

- Atamer, Hamdi, “İlk Türk Amerikan Münasebetleri”, BTDD, Ankara (1967).
- Erhan, Çağrı, “Ottoman Official Attitudes Towards American Missionaries”, Dergipark, sayı. 30, (2000).
- Köprülü, Orhan, “Tarihte Türk Amerikan Münasebetleri”, Belleten, (Ağustos 1987).
- Şimşir, Bilal, “Türk – Amerikan İlişkilerinin Yeniden Kurulması ve Ahmet Muhtar Bey’in Washington Büyükelçiliği”, Türk Tarih Kurumu, (1977).
- Tanıl, Bora, “Türkiye’de Siyasal İdeolojilerde Amerika Birleşik Devletleri/ Amerika İmgesi: Amerika: “En Batı ve “Başka” Batı”, Modernleşme ve Batıcılık, C:3, İstanbul, İletişim Yayınları, (2002).

Extended Abstract

Ottoman-American relations, which began in the 19th century, developed through missionary activities, trade relations, diplomatic initiatives, and the century's growing dynamics. While the United States' first forays into official relations date back to the 1830 Treaty of Seyri-i Sefain, these initiatives became more intense around 1876, and in many ways, they should be considered a growing political and commercial rapprochement between the two countries. Indeed, the United States, which increasingly gained ground in the Ottoman Empire in missionary and educational fields, developed within the context of its growing vision of Asia and the Far East. Diplomatic relations, established between 1876 and 1914 within the context of Protestantism, paved the way for increasingly systematic initiatives during the Second Constitutional Era, with the United States building schools, hospitals, printing houses, and orphanages. In this regard, the observations of American Board members regarding foreign policy were heeded, and this organization, through the missionary schools they helped establish in eastern and southeastern Anatolia, paved the way for increasingly open American diplomatic initiatives in Anatolia. Many factors in the official roles played by these institutions influenced the development of political interactions between the two countries.

Furthermore, as mentioned above, the frequent teaching of foreign languages in schools opened in Anatolia, including English and American history, health services provided to the local population, and charitable activities carried out under the name of foundations for the Gregorian and Orthodox communities, were also noteworthy. The skeptical attitudes of Ottoman officials towards these activities sometimes led to the American government's reaction to these initiatives. The Ottoman Empire, which gradually brought commercial enterprises to a halt between 1876 and 1908, would come to a halt with the United States' entry into the Allied Powers during World War I.

However, it should be noted that American economic and educational investments in the 20th century. The situation became evident, and US initiatives began to manifest themselves more intensely in various areas in Anatolia. Many researchers believe that the United States began selling surplus industrial goods and machinery to the Ottoman Empire as a result of these initiatives. With American cloth, raw materials, and agricultural products being processed and sold in Anatolia, US products began to be included among European products in the 19th and 20th centuries.

After 1908, a process began in Turkish-American relations, transforming commercial success and investment activities into political initiatives. With the rise of the Young Turks movement in 1908, the United States' economic investment activities in Turkey were limited, but they nevertheless continued. From this date on, the Ottoman Empire's relations with the United States were cordial, yet bureaucratically problematic due to Germany's interventions. As the United States began to become a growing political power in and around the Mediterranean, the Ottoman Empire began to balance its political, military, and financial power between Britain and the United States. Washington's foreign policy expanded its focus on the Ottoman Empire during the 20th century. With the expansion of human rights, political initiatives targeting minorities, and religious freedoms, American public opinion on the Ottoman Empire became more optimistic. With the 1908 constitutional movement initiated by the Young Turks, the American government's optimistic stance increasingly shifted toward this organization. With the reforms and restoration policies brought about by the constitutional transformation, the 1908 Constitution was seen as an improvement on the 1876 Constitutional Era. With this 1908 renewal movement, the activities of American missionaries increased significantly.

In conclusion, if the historical development of Ottoman-American relations between 1876 and 1908 is to be inferred, it reveals a gradual transition and the emergence of a more complex structure. Within the framework of the constitutional freedoms introduced by the Young Turks movement, the Second Constitutional Era stands out as a period marked by the expanding rights of American policy over Turkey, the intensification of missionary activities, and the acceleration of diplomatic initiatives. The Constitutional Era, in line with the US observations of the Young Turks' 1908 reform, can be seen as a period of greater balance and modernization in bilateral relations. However, within these discourses, there are still bureaucratic, economic, and cultural relations in many areas.